

Nemokumo bylos remiantis ES įmonių teisės nuostatomis

2011 m. lapkričio 15 d. Europos Parlamento rezoliucija su rekomendacijomis Komisijai dėl nemokumo bylų remiantis ES įmonių teisės nuostatomis (2011/2006(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 225 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1346/2000 dėl bankroto bylų¹ (Bankroto reglamentas),
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo 2006 m. gegužės 2 d.², 2009 m. rugsėjo 10 d.³ ir 2010 m. sausio 21 d.⁴ sprendimus,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 42 ir 48 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto pranešimą ir į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto bei Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto nuomones (A7–0355/2011),
- A. kadangi nemokumą reglamentuojančių nacionalinių įstatymų skirtumai lemia konkurencinius pranašumus arba nepalankią konkurencinę padėtį ir sunkumus įmonėms, vykdančioms veiklą keliose valstybėse, ir gali trukdyti sėkmingai restruktūrizuoti nemokias įmones; kadangi šie neatitikimai sudaro sąlygas palankesnės teisinės padėties ieškojimui (angl. *forum-shopping*); kadangi vidaus rinkai būtų naudinga, jei visoms įmonėms būtų sudarytos vienodos sąlygos;
- B. kadangi reikia imtis priemonių siekiant užkirsti kelią piktnaudžiavimui palankios teisinės padėties ieškojimu ir bet kokiam šio reiškinio plitimui, ir turėtų būti vengiama kelių vienu metu vykstančių teismo procesų dėl pagrindinių bylų;
- C. kadangi, net jei neįmanoma sukurti materialinės nemokumo teisės aktų rinkinio ES lygmeniu, esama tam tikrų nemokumo teisės sričių, kuriose verta ir įmanoma derinti teisės aktus;
- D. kadangi valstybės narės palaipsniui derina nacionalinius nemokumo įstatymus;
- E. kadangi 2000 m. buvo priimtas Bankroto reglamentas, kuris galioja jau daugiau kaip devynerius metus; kadangi Komisija turėtų pateikti šio reglamento taikymo ataskaitą ne vėliau kaip iki 2012 m. birželio 1 d.;
- F. kadangi Bankroto reglamentas buvo priimtas po labai ilgų derybų, kurios baigėsi tuo, kad daug opių klausimų buvo neįtraukta ir kad jame pateikta kai kurių klausimų traktuotė reglamento priėmimo metu jau buvo pasenusi;

¹ OL L 160, 2000 6 30, p. 1.

² Byla C-341/04, *Eurofood IFSC Ltd* [2006 m.], Rink. p. I-3813.

³ Byla C-97/08, *P Akzo Nobel ir kiti prieš Komisiją* [2009 m.], Rink. p. I-8237.

⁴ Byla C-444/07, *MG Probud Gdynia sp. z o.o.* [2010 m.], Rink. p. I-417.

- G. kadangi nuo to laiko, kai įsigaliojo Bankroto reglamentas, įvyko daug pasikeitimų, į ES įstojo 12 naujų valstybių narių ir labai paplito įmonių grupių reiškinys;
- H. kadangi nemokumas yra nenaudingas ne tik konkrečioms įmonėms, bet ir valstybių narių ekonomikai, taigi turėtume siekti kiekvieną ūkio subjektą, mokesčių mokėtoją bei darbdavį apsaugoti nuo nemokumo pasekmių;
- I. kadangi šiuo metu nemokumo bylų atžvilgiu vyrauja požiūris, kad įmones reikia sanuoti, užuot jas likvidavus;
- J. kadangi nemokumo teisė turėtų tapti įmonių sanavimo ES lygmeniu priemone; kadangi toks sanavimas, kai tik jis įmanomas, yra naudingas išiskolinusiai įmonei, kreditoriams ir darbuotojams;
- K. kadangi nemokumo bylos neturėtų tapti nesąžiningu kreditoriaus, vengiančio pareikšti įprastą ieškinį dėl skolos išieškojimo, įrankiu ir kadangi būtina numatyti tinkamas procedūrinės apsaugos priemones;
- L. kadangi turėtų būti nustatytas laikino įmonių nemokumo atvejams labiau pritaikytas teisinis pagrindas;
- M. kadangi 2010 m. kovo 3 d. komunikate „2020 m. Europa. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“ (COM(2010)2020), Komisija, nurodydama XXI amžiaus bendrosios rinkos sukūrimo trūkstamas grandis ir kliūtis, teigė, kad: „būtina sudaryti geresnes sąlygas MVI patekti į bendrąją rinką. Verslumą būtina skatinti konkrečiomis politikos iniciatyvomis, taip pat paprastinant bendrovių teisę (bankroto procedūros, privačių bendrovių įstatai ir kt.), ir iniciatyvomis, pagal kurias bankrutavę verslininkai galėtų iš naujo pradėti verslą“;
- N. kadangi nemokumo teisės aktuose taip pat turėtų būti nustatytos taisyklės, pagal kurias įmonė būtų likviduojama mažiausiai nuostolingai ir palankiausiai visiems dalyviams būdu, kai nustatoma, kad įmonės sanavimas gali nepavykti arba jau nepavyko;
- O. kadangi kiekvienu konkrečiu atveju turi būti atlikta įmonės nemokumo priežasčių analizė, t. y. turi būti nustatyta, ar įmonės finansiniai sunkumai yra tik laikinojo pobūdžio, ar įmonė yra visiškai nemoki; kadangi svarbiausia nustatyti visą skolininko turimą turtą ir jo įsipareigojimus tam, kad būtų įmanoma įvertinti skolininko mokumą ar nemokumą;
- P. kadangi įmonių grupės yra įprastas reiškinys, bet jų nemokumo klausimas dar nebuvo nagrinėtas Sąjungos lygmeniu; kadangi tikėtina, jog bankrutavus įmonių grupei bus iškelta daugybė atskirų nemokumo bylų pagal skirtingą jurisdikciją, atsižvelgiant į kiekvieną nemokią grupės narę; kadangi mažai tikėtina, kad visa grupė bus pertvarkyta, nebent šių bylų nagrinėjimas būtų derinamas, ir gali tekti ją skaidyti į atskiras dalis, o tai atneštų nuostolių kreditoriams, akcininkams ir darbuotojams;
- Q. kadangi, kai nemokiomis tampa įmonių grupės, jų sanavimą šiuo metu ES yra sunku įgyvendinti dėl skirtingų taisyklių valstybėse narėse ir dėl to rizikuojama prarasti tūkstančius darbo vietų;
- R. kadangi susiejus nacionalinių nemokumo registru tinklus ir sukūrus visiems prieinamą ir išsamią ES nemokumo bylų duomenų bazę, kreditoriai, akcininkai, darbuotojai ir teismai

galėtų sužinoti, ar nemokumo bylos buvo pradėtos kitose valstybėse narėse ir kokie yra reikalavimų pateikimo terminai ir išsami informacija; kadangi taip būtų skatinamas veiksmingas administravimas ir didinamas skaidrumas tuo pačiu metu užtikrinant duomenų apsaugą;

- S. kadangi tarpvalstybiniai planai nenumatytiems atvejams (angl. *living wills*) finansų įstaigų atveju turėtų būti teisiškai privalomi vykdyti ir į juos turėtų atsižvelgti visos sistemiškai svarbios korporacijos, net jei jos ir nėra finansų įstaigos, o tai būtų svarbus žingsnis įgyvendinant tinkamą tarpvalstybinę nemokumo sistemą;
- T. kadangi nuostatomis dėl nemokumo procedūrų turi būti leidžiama nustatyti specialią gyvybingų darinių, teikiančių pagrindines paslaugas, pvz., mokėjimų sistemų ir kitų mechanizmų, nustatytų planuose nenumatytiems atvejams, atskyrimo tvarką, taip pat kadangi valstybėms narėms derėtų užtikrinti ir tai, jog jų nemokumo teisės aktuose būtų atitinkamos nuostatos, kuriomis ES lygmeniu būtų leidžiama taikyti specialią nemokių tarpvalstybinių konglomeratų suskaidymo į gyvybingus darinius tvarką;
- U. kadangi vykdant nemokumo procedūras turėtų būti atsižvelgiama į turto judėjimą grupių viduje siekiant užtikrinti, kad prireikus turtą būtų galima susigrąžinti ir iš kitos šalies, kad būtų pasiektas teisingas rezultatas;
- V. kadangi kai kurių investicinių bendrovių, ypač draudimo įmonių, negalima likviduoti iš karto ir joms reikalingas toks rezultatas, kai laikui bėgant pasiekiamas teisingas turto paskirstymas; kadangi nereikėtų užkirsti kelio įmonės veiklos perkėlimui, portfelio likvidavimui (angl. *run off*) ar veiklos tęsimui ir šiems sprendimams būtų galima teikti prioritetą;
- W. kadangi sprendimas į nemokumo procedūrą įtraukti visas grupes, o ne pavienius juridinius asmenis turėtų būti orientuotas į rezultatus ir jį priimant derėtų atsižvelgti į visus nenumatytus padarinius, kaip antai kitų likvidavimo priemonių įgyvendinimas arba poveikis garantijų sistemoms, kurios grupėje taikomos daugybinėms produktų kategorijoms;
- X. kadangi tam derėtų apsvarstyti suderintų tarpvalstybinių konglomeratų gelbėjimo privačiomis lėšomis (angl. *bail in*) procedūrų apibrėžtį ir standartus, įskaitant skolos pavertimo akcijomis sandorius;
- Y. kadangi, nors darbo teisė priklauso valstybių narių atsakomybės sričiai, nemokumo teisė gali daryti poveikį darbo teisei ir kadangi atsižvelgiant į vis didėjančią globalizaciją ir ekonominę krizę nemokumo klausimas turi būti svarstomas atsižvelgiant į darbo teisės nuostatas, nes valstybėje narėje galiojančios skirtingos užimtumo ir darbuotojo apibrėžtys nemokumo atveju neturėtų kelti grėsmės darbuotojų teisėms; kadangi, vis dėlto, bet kokios diskusijos specifiniu nemokumo klausimu neturėtų automatiškai būti priežastis reguliuoti darbo teisę ES lygmeniu;
- Z. kadangi 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/94/EB dėl darbuotojų apsaugos jų darbdaviui tapus nemokiam¹ tikslas – užtikrinti darbuotojams minimalią apsaugą nemokumo atveju ir kartu išsaugoti pakankamą valstybių narių lankstumą; kadangi valstybėse narėse ši direktyva įgyvendinama nevienodai ir šie

¹ OL L 283, 2008 10 28, p. 36.

skirtumai turėtų būti apsvarstyti;

- AA. kadangi į Direktyvos 2008/94/EB taikymo sritį įtraukti ne visą darbo dieną dirbantys darbuotojai, pagal terminuotą darbo sutartį dirbantys darbuotojai ir laikinus darbo santykius užmezgę darbuotojai; kadangi didesnė apsauga nemokumo atveju turėtų būti užtikrinta ir tiems darbuotojams, kurie dirba pagal nestandartines sutartis;
- AB. kadangi šiuo metu netaikoma suderinta kreditorių reitingavimo tvarka ir dėl to sunkiau nuspėti teismo procesų rezultatus; kadangi, palyginti su kitų kreditorių reikalavimais, būtina teikti didesnę prioritetą darbuotojų reikalavimams;
- AC. kadangi Direktyvos 2008/94/EB taikymo sritis, ypač neįvykdytų reikalavimų samprata, pernelyg plačios, nes daugelis valstybių narių taiko siaurą atlyginimo apibrėžtį (pvz., ji neaprepia išėtinės pašalpos, premijų, susitarimų dėl išlaidų apmokėjimo ir kt.), o tai gali reikšti, kad bus neįvykdyta nemažai reikalavimų;
- AD. kadangi apibrėžti, kas yra atlyginimas ir darbo užmokestis, priklauso valstybių narių kompetencijai, tačiau turi būti vadovaujama bendraisiais darbuotojų lygybės ir nediskriminavimo principais, taigi, siekiant išmokėti kompensaciją pagal Direktyvoje 2008/94/EB išdėstytus socialinius siekius ir nustatyti kompensacijos ribinę vertę, turėtų būti atsižvelgta į bet kurį minėtiesiems principams potencialiai prieštaraujantį nemokumo atvejį;
- AE. kadangi visoje ES darbo sutarčių pobūdis skirtingas ir valstybėse narėse vyrauja tokių sutarčių įvairovė, šiuo metu neįmanoma siekti Europos lygmeniu pateikti darbuotojo apibrėžtį;
- AF. kadangi turėtų būti kuo labiau vengiama išimčių iš Direktyvos 2008/94/EB taikymo srities;
- AG. kadangi teisėkūros veiksmai, kurių raginama imtis šioje rezoliucijoje, turėtų būti grindžiami išsamiais poveikio vertinimais, kaip prašo Parlamentas;
 1. prašo Komisijos, remiantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 50 straipsniu, 81 straipsnio 2 dalimi arba 114 straipsniu pateikti vieną arba daugiau pasiūlymų dėl ES įmonių nemokumo teisinės bazės pagal išsamias rekomendacijas, išdėstytas šio pasiūlymo priede, siekiant užtikrinti vienodas sąlygas, šiuos pasiūlymus pagrindžiant išsamia visų galimų alternatyvų analize;
 2. patvirtina, kad rekomendacijos nepažeidžia pagrindinių teisių ir subsidarumo principo;
 3. mano, kad galimos finansinės išlaidos, susijusios su prašomu pateikti pasiūlymu, turėtų būti padengtos naudojant atitinkamas biudžeto lėšas;
 4. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją ir pridėdamas išsamias rekomendacijas Komisijai ir Tarybai.

REZOLIUCIJOS PRIEDAS.

IŠSAMIOS REKOMENDACIJOS DĖL PRAŠOMO PATEIKTI PASIŪLYMO TURINIO

1 dalis. Rekomendacijos dėl konkrečių nemokumo ir įmonių teisės aspektų derinimo

1.1. Rekomendacijos dėl tam tikrų nemokumo bylos iškelimo aspektų derinimo

Europos Parlamentas siūlo derinti sąlygas, kuriomis galima iškelti nemokumo bylas. Europos Parlamento nuomone, direktyvoje bylos iškelimo aspektai turėtų būti suderinti taip, kad:

- nemokumo byla galėtų būti iškelta skolininkams, kurie yra fiziniai asmenys, juridiniai subjektai arba asociacijos;
- nemokumo byla būtų iškeliama laiku, kad sunkumų turinčiai įmonei būtų suteikta sanavimo galimybė;
- nemokumo byla galėtų būti iškelta dėl minėtųjų skolininkų turto, subjektų, kurie nėra juridiniai asmenys (pvz., Europos ekonominių interesų grupė) turto, bendrosios nuosavybės teise įgyto palikimo ir turto;
- visos įmonės, siekdamos apsisaugoti, galėtų pradėti nemokumo procesą tais atvejais, kai nemokumas yra laikinas;
- nemokumo byla taip pat gali būti iškelta panaikinus juridinį subjektą arba subjektą, kuris nėra juridinis asmuo, jei turtas dar nepadalytas arba tais atvejais, kai dar turima turto;
- bylą gali iškelti teismas arba kita kompetentinga institucija, gavusi kreditoriaus arba skolininko raštu pateiktą prašymą; prašymas iškelti bylą gali būti atsiimtas, jei byla dar neiškelta arba jei teismas dar neatmetė prašymo;
- kreditorius (-ė) gali prašyti iškelti bylą, jei jis (ji) turi su ja susijusių teisinių interesų ir įrodo, kad turi pagrindo pareikšti reikalavimą;
- byla gali būti iškelta, jei skolininkas yra nemokus, t. y. negali įvykdyti mokėjimo įsipareigojimų; jei prašymą pateikia skolininkas, byla taip pat gali būti iškelta, jei skolininkui gresia nemokumas, t. y. jei skolininkas greičiausiai negalės įvykdyti mokėjimo įsipareigojimų;
- kalbant apie skolininko prievolę paskelbti bankrotą, byla turi būti iškelta per vieno – dviejų mėnesių laikotarpį nuo mokėjimų nutraukimo, jei teismas dar nepradėjo parengtinio bylos nagrinėjimo arba nesiėmė kitų atitinkamų priemonių turtui apsaugoti ir jei turima tinkamo turto padengti nemokumo bylos išlaidas;
- valstybės narės turi išdėstyti taisykles, pagal kurias skolininkas gali būti traukiamas atsakomybėn už bankroto nepaskelbimą arba netinkamą paskelbimą ir numatyti veiksmingas, proporcingas ir atgrasančias sankcijas.

1.2. Rekomendacijos dėl reikalavimų pateikimo tam tikrų aspektų derinimo

Europos Parlamentas siūlo derinti sąlygas, kuriomis galima pateikti reikalavimus dėl nemokumo. Europos Parlamento nuomone, direktyvoje reikalavimų pateikimo aspektai turėtų

būti suderinti taip, kad:

- neįvykdytų reikalavimų nustatymo data būtų data, kurią darbdavys tampa nemokus, t. y. sprendimo dėl prašymo pradėti nemokumo bylą data arba data, kurią prašymas iškelti bylą buvo atmetas dėl nepadengtų išlaidų;
- kreditoriai pateiktų savo reikalavimą likvidatoriui raštu per tam tikrą laikotarpį;
- valstybės narės privalėtų nustatyti minėtąjį laikotarpį, apimančią vieną – tris mėnesius nuo sprendimo apie bankrotą paskelbimo datos;
- kreditorius turėtų pateikti reikalavimą patvirtinančius dokumentus;
- likvidatorius parengtų visų pateiktų reikalavimų lentelę ir ši lentelė būtų iškabinama kompetentingame teisme, kaip apibrėžta Bankroto reglamento 2 straipsnio d punkte;
- pavėluotai pateikti reikalavimai, t. y. kai kreditorius praleidžia reikalavimo pateikimo terminą, būtų tikrinami, bet atitinkamas kreditorius galėtų turėti papildomų išlaidų.

1.3. Rekomendacija dėl ieškinių dėl panaikinimo aspektų derinimo

Europos Parlamentas siūlo derinti ieškinių dėl panaikinimo aspektus taip, kad:

- valstybių narių įstatymuose būtų numatyta galimybė užginčyti prieš iškeltą bylą padarytus veiksmus, kurie yra nuostolingi kreditoriams;
- veiksmai, dėl kurių gali būti pareikštas ieškinys dėl panaikinimo, būtų sandoriai, vykdomi, kai nemokumas yra neišvengiamas, apsaugos teisių kūrimas, sandoriai su susijusiomis šalimis ir sandoriai, įvykdyti siekiant apgauti kreditorius;
- laikotarpiai, per kuriuos veiksmas gali būti apskūstas pareiškiant ieškinį dėl panaikinimo, priklausytų nuo veiksmo pobūdžio; šis laikotarpis prasideda prašymo iškelti bylą pateikimo data; laikotarpis sandorių, įvykdytų, kai nemokumas yra neišvengiamas, atveju galėtų būti nuo trijų iki devynių mėnesių, laikotarpis apsaugos teisių kūrimo atveju – nuo šešių iki dvylikos mėnesių, sandorių su susijusiomis šalimis atveju – nuo vieno iki dvejų metų ir sandorių, įvykdytų siekiant apgauti kreditorius, atveju – nuo trejų iki penkerių metų;
- įrodinėjimo, ar veiksmas gali būti apskūstas, pareiga iš esmės tektų tai šaliai, kuri teigia, kad veiksmas gali būti apskūstas; sandorių su susijusiomis šalimis atveju, įrodinėjimo pareiga tektų susijusiam asmeniui.

1.4. Rekomendacija dėl likvidatorių kvalifikacijos ir darbo reikalavimų bendrųjų aspektų derinimo

- likvidatorius turi būti patvirtintas valstybės narės kompetentingos institucijos arba paskirtas valstybės narės kompetentingo teismo, turėti gerą reputaciją ir savo pareigoms atlikti reikiamą išsilavinimą;
- likvidatorius turi būti kompetentingas ir tokios kvalifikacijos, kad galėtų įvertinti skolininko įmonės padėtį ir perimti įmonės valdymo pareigas;

- kai iškeliamas pagrindinė nemokumo byla, likvidatorius turėtų būti įgaliotas šešių mėnesių laikotarpiu spręsti dėl turto apsaugos atgaline data tuo atveju, jei įmonė būtų perkėlus kapitalą;
- likvidatorius turi būti įgaliotas pagal atitinkamas prioritetas procedūras išieškoti įmonei sumokėtinas sumas prieš atsiskaitant su kreditoriais ir pasirinkti tai kaip alternatyvą reikalavimų perleidimui;
- likvidatorius turi būti nepriklausomas nuo kreditorių ir kitų nemokumo bylos nagrinėjimo procese dalyvaujančių šalių;
- kilus interesų konfliktui likvidatorius turi pasitraukti iš savo pareigų.

1.5. Rekomendacijos dėl restruktūrizavimo planų aspektų derinimo

Europos Parlamentas siūlo derinti restruktūrizavimo planų rengimo, poveikio ir turinio aspektus taip, kad:

- kaip teisinių reikalavimų laikymosi alternatyvą skolininkai ar likvidatoriai gali pateikti restruktūrizavimo planą;
- šiame plane turi būti numatytos atsiskaitymo su kreditoriais taisyklės ir nuostatos dėl skolininko atsakomybės baigus nagrinėti nemokumo bylą;
- plane turi būti nurodyta visa svarbi informacija, galinti padėti kreditoriams nuspręsti, ar pritarti planui;
- planas turi būti patvirtintas arba atmestas pagal specialią procedūrą atitinkamame teisme;
- nenukentėjusiems kreditoriams arba šalims, kurioms šis planas neturi jokios įtakos, neturėtų būti suteikta teisė dėl jo balsuoti arba bent jie neturėtų galėti jam sutrukdyti.

2 dalis. Rekomendacijos dėl 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1346/2000 dėl bankroto bylų persvarstymo

2.1. Rekomendacijos dėl Bankroto reglamento taikymo srities

Europos Parlamentas mano, kad Bankroto reglamento taikymo sritis turėtų būti išplėsta ir apimti nemokumo bylas, kuriose skolininkas tebeturi turto arba atvejus, kai jau paskirtas preliminarus likvidatorius. Atitinkamai turėtų būti persvarstytas ir Bankroto reglamento A priedas.

2.2. Rekomendacija dėl „pagrindinių turtinių interesų vietos“ apibrėžties

Europos Parlamentas mano, jog į Bankroto reglamentą reikėtų įtraukti sąvokos „pagrindinių turtinių interesų vieta“ apibrėžtį, suformuluotą taip, kad būtų užkirstas kelias nesažiningam palankesnės teisinės padėties ieškojimui. Europos Parlamentas siūlo įtraukti oficialią apibrėžtį, paremtą 13 konstatuojamosios dalies, kurioje kalbama apie objektyvią trečiųjų šalių galimybę nustatyti šią vietą, formuluote.

Europos Parlamentas mano, kad apibrėžtyje turėtų būti atsižvelgta į tokius aspektus, kaip galimybė iš išorės nustatyti, kaip iš tikrųjų vykdomos verslo operacijos, taip pat turto laikymo

vieta, veiklos ar gamybos centras, darbuotojų darbo vieta ir t. t.

2.3. Rekomendacija dėl „įmonės“ apibrėžties, taikomos šalutinėms byloms

Europos Parlamentas mano, kad į Bankroto reglamentą turėtų būti įtraukta „įmonės“ – bet kurios veiklos vietos, kurioje skolininkas vykdo nuolatinę ūkinę veiklą, naudodamasis žmogiškaisiais ir daiktiniais ištekliais bei paslaugomis – apibrėžtis.

2.4. Rekomendacija dėl teismų bendradarbiavimo

Europos Parlamentas mano, kad Bankroto reglamento 32 straipsnyje turėtų būti numatyta aiški informacijos perdavimo ir bendradarbiavimo prievolė, taikoma ne tik likvidatoriams, bet ir teismams.

Tuo atveju, kai iškeliama pagrindinė ir šalutinė nemokumo byla, šių bylų nagrinėjimo terminai turėtų būti suderinti ir sutrumpinti.

2.5. Rekomendacijos dėl tam tikrų ieškinių dėl panaikinimo aspektų

Europos Parlamentas mano, kad Bankroto reglamento 13 straipsnis turėtų būti persvarstytas taip, kad juo nebūtų skatinama kelti tarpvalstybinius ieškinius dėl panaikinimo ir kad jis padėtų užkirsti kelią ieškinių dėl panaikinimo laimėjimui pasitelkus taikytinos teisės pasirinkimo straipsnius.

Bet kuriuo atveju, persvarstant ieškinių dėl panaikinimo taisyklės, reikėtų atsižvelgti į tai, kad sėkmingai veikiantys nemokios kontroliuojančios įmonės filialai neturėtų būti padaryti nemokiais dėl ieškinių dėl panaikinimo, užuot juos pardavus kaip veikiančias pelningas įmones atsižvelgiant į kreditorių interesus.

3 dalis. Rekomendacija dėl įmonių grupių nemokumo

Europos Parlamentas mano, kad dėl skirtingo integracijos lygio įmonių grupėse Komisija turėtų pateikti lankstų pasiūlymą, kuriuo būtų reguliuojamas įmonių grupių nemokumas, įskaitant šiuos aspektus:

1. Kai funkcinė arba nuosavybės struktūra leidžia, turėtų būti taikomas šis požiūris:

- A. Byla turėtų būti keliama toje valstybėje narėje, kurioje yra pagrindinės įmonių grupės veiklos buveinė. Bylos iškėlimo pripažinimas turėtų būti automatiškas.
- B. Iškelus pagrindinę bylą turėtų būti sustabdytos kitoje valstybėje narėje prieš kitus grupės narius iškeltos bylos.
- C. Turėtų būti paskirtas vienas praktikuojantis nemokumo specialistas.
- D. Kiekvienoje valstybėje narėje, kurioje pradėtos šalutinės bylos, turėtų būti įsteigtas komitetas vietos kreditorių ir darbuotojų interesams ginti ir atstovauti.
- E. Jei neįmanoma nustatyti, kuris turtas priklauso kuriam skolininkui, arba įvertinti vienu įmonių kitoms pateiktų reikalavimų, išimties atveju turėtų būti taikomas turto sumavimas.

2. Kai nemokumo byla iškeliamą decentralizuotoms grupėms, teisės akte turėtų būti numatytos šiuos nuostatos:

- A. Privalomo teismų tarpusavio, teismų ir bankroto administratorių ir bankroto administratorių tarpusavio veiksmų koordinavimo ir bendradarbiavimo taisyklės.
- B. Neatidėliotino sprendimų, susijusių su nemokumo bylos iškėlimu, nagrinėjimu ir užbaigimu, ir sprendimų, susijusių su šia byla, pripažinimo taisyklės.
- C. Taisyklės dėl likvidatorių ir kreditorių galimybės kreiptis į teismus.
- D. Taisyklės, skirtos palengvinti ir skatinti teismų įvairių formų bendradarbiavimą siekiant koordinuoti nemokumo bylos nagrinėjimą ir nustatyti sąlygas ir apsaugas, kurios turėtų būti taikomos šių formų bendradarbiavimui. Jos turėtų įtakos keitimuisi informacija, veiklos koordinavimui ir bendrų sprendimų rengimui:
 - informacijos perdavimas tarp teismų bet kuriuo būdu,
 - skolininko turto ir reikalų administravimo ir priežiūros koordinavimas,
 - su bylos nagrinėjimo koordinavimu susijusių nemokumo susitarimų sąlygų aptarimas, tvirtinimas ir įgyvendinimas,
 - klausymų koordinavimas.
- E. Taisyklės, kuriomis vadovaujantis leidžiama ir skatinama paskirti už visas bylas atsakingą bendrą likvidatorių, kurio kandidatūrą siūlytų susiję teismai, o jiems padėtų į iniciatyvinį komitetą susibūrę vietos atstovai; ir taisyklės, kuriomis nustatoma iniciatyvinio komiteto narių bendradarbiavimo tvarka.
- F. Taisyklės, kuriomis vadovaujantis leidžiama ir skatinama sudaryti tarpvalstybinius nemokumo susitarimus, kuriuose būtų aptartas atsakomybės už įvairius bylos nagrinėjimo ir administravimo aspektus padalijimo tarp įvairių susijusių teismų ir bankroto administratorių, įskaitant:
 - atsakomybės padalijimą tarp susitarimo šalių,
 - galimybę gauti pagalbą ir jos koordinavimą,
 - turto atkūrimo kreditorių naudai koordinavimą apskritai,
 - reikalavimų pateikimą ir nagrinėjimą,
 - ryšių palaikymo metodus, įskaitant kalbas, dažnumą ir būdus,
 - naudojimąsi ir disponavimą turtais,
 - reorganizavimo planų koordinavimą ir derinimą,
 - konkrečiai su susitarimu susijusius klausimus, įskaitant jo keitimą, nutraukimą, aiškinimą, veiksmingumą ir ginčų sprendimą,

- bylos nagrinėjimo administravimą, ypač dėl bylos nagrinėjimo nutraukimo arba šalių susitarimo nesiimti tam tikrų teisinių veiksmų,
- apsaugos priemonės,
- išlaidas ir rinkliavas.

4 dalis. Rekomendacijos dėl ES nemokumo registro sukūrimo

Europos Parlamentas siūlo sukurti ES nemokumo registrą Europos e. teisingumo portale, kuriame būtų išvardytos visos tarpvalstybiniu mastu pradėtos nemokumo bylos, bent jau:

- atitinkamos teismo nutartys ir sprendimai,
- likvidatoriaus paskyrimas ir jo kontaktiniai duomenys,
- reikalavimų pareiškimo terminai.

Teismams turėtų būti privaloma perduoti šiuos duomenis ES registrai.

Informacija turėtų būti pateikta valstybės narės, kurioje iškelta byla, oficialiąja kalba ir anglų kalba.